

Objawienie Jana

Rozdział 7

1. Potymem widział czterech aniołów stojących na czterech węglach ziemi, trzymających cztery wiatry ziemi, aby nie wiały na ziemię ani na morze, ani na żadne drzewo. **2.** I widziałem drugiego anioła, wstępującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego. I zawołał głosem wielkim do czterech aniołów, którym dano jest szkodzić ziemi i morzu, **3.** mówiąc: Nie szkodźcie ziemi i morzu ani drzewom, aż popieczętujemy sługi Boga naszego na czołach ich. **4.** I słyszałem liczbę pieczętowanych: sto i czterdzieści i cztery tysiące pieczętowanych ze wszech pokolenia synów Izraelskich: **5.** Z pokolenia Judowego, dwanaście tysięcy pieczętowani. Z pokolenia Rubenowego, dwanaście tysięcy pieczętowani. Z pokolenia Gad, dwanaście tysięcy pieczętowani. **6.** Z pokolenia Aser, dwanaście tysięcy pieczętowani. Z pokolenia Neftalim, dwanaście tysięcy pieczętowani. Z pokolenia Manasse, dwanaście tysięcy pieczętowani. **7.** Z pokolenia Symeon, dwanaście tysięcy pieczętowani. Z pokolenia Lewi, dwanaście tysięcy pieczętowani. Z pokolenia Issachar, dwanaście tysięcy pieczętowani. **8.** Z pokolenia Zabulon, dwanaście tysięcy pieczętowani. Z pokolenia Jozef, dwanaście tysięcy pieczętowani. Z pokolenia Beniamin, dwanaście tysięcy pieczętowani. **9.** Potymem widział rzeszą wielką, której nie mógł nikt przeliczyć, ze wszech narodów i pokolenia, i ludzi, i języków, stojące przed stolicą i przed oblicznością baranka, przyobleczeni w szaty białe, a palmy w ręku ich, **10.** i wołali głosem wielkim, mówiąc: Zbawienie Bogu naszemu, który siedzi na stolicy, i barankowi. **11.** A wszyscy aniołowie stali około stolice i starszych, i czworga zwierząt, i padli przed stolicą na oblicza swe, i pokłon uczynili Bogu, **12.** mówiąc: Amen! Błogosławienie i chwała, i mądrość, i dziękowanie, cześć i moc, i siła Bogu naszemu na wieki wieków. Amen! **13.** I odpowiedział jeden z starszych, i rzekł mi: Ci, którzy są obleczeni w szaty białe, którzyż są i skąd przyszli? **14.** I rzekłem mu: Panie mój, ty wiesz. I rzekł mi: Ci są, którzy przyszli z ucisku wielkiego, i omyli szaty swoje, i wybielili je we krwi barankowej. **15.** Dlatego są przed stolicą Bożą i służą mu we dnie i w nocy w kościele jego, a który siedzi na stolicy, mieszkać będzie nad nimi. **16.** Nie będą łaknąć ani pragnąć więcej, ani na nie słońce przypadnie, ani żadne gorąco. **17.** Abowiem baranek, który jest w pośrodku stolice, będzie je rządził i poprowadzi je do źródeł wód żywota, i otrze Bóg wszelką łzę z oczu ich.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.